

عنوان مقاله:

ناخودآگاهی جمعی و همدلی ادبی

محل انتشار:

نخستین همایش بین المللی ادبیات: زبان همدلی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

لیدا نامدار - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد خدابنده

جواد طاهری - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابهر

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با تاکید بر اهمیت همدلی در جهان پرتنش امروزی و ضرورت استفاده از ظرفیت های متون فاخر ادبی جهان در پیوند و همدلی میان تمام مردمان جهان، سعی در همدلی ادبی نه در سطح خرد که در سطح جهانی داشته و از این رهگذر، نظریه ناخودآگاه جمعی یونگ را به مثابه یکی از شیوه های نوین برای معرفی مفاهیم همدلانه معرفی کرده است. این تحقیق با روش توصیفی-تحلیلی و رویکردی تطبیقی به دنبال اثبات این فرضیه است که آثار ادبی برتر جهان به-دلیل برخورداری از الگوهای ثابت، مشترک و جهان شمول نهفته در اعماق ناخودآگاهی جمعی انسان ها می تواند که تمامی مخاطبان آثار فاخر ادبی از هر نژاد و زبان و تباری که باشند به هم پیوند زده در کنار هم بنشانند؛ زیرا بر اساس این نظریه، از آن جا که آثار تراز اول ادبی جهان تجلی محتویات جهان شمول و نهفته در اعماق ناخودآگاهی بشر است، مخاطبان این آثار نیز ناخودآگاهانه در مقابل این آثار، احساسات مشابهی بروز داده و در بیشتر موارد با خواندن آن ها، به شدت احساس همدلی، همبستگی و نزدیکی می کنند. نتیجه اینکه بر مبنای روان شناسی تحلیلی یونگ می توان ادبیات را به مثابه بستری برای همدلی و همبستگی تمامی انسان ها در تمامی زبان ها، مکان ها، و زمان ها معرفی کرد.

کلمات کلیدی:

ادبیات، همدلی، یونگ، ناخودآگاهی جمعی، آثار تراز اول ادبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/802237>

